

ב"ג

משרד החוץ זההרכות - המחלוקת לארכות תורנית

בלגיה לערן בפראן בפראן. שטח. התשע-עשרה

ז. מבחן (פ"י'נ)

פרק י' י"

ט-עלתכלינם

ח' ט'

ס"ו ב"ג אם שמו חםך ל科尔 ה' אלומין מהישר בעינינו חעה
זה איזה למזוחין מהודאות. אש שמי במרירות
ושומרה פ"ג חוקיו גיאני ה' רופא נ' ועתה אם שמע חםך בקולו
ושمرחות אם כדרית נ' וחייהם ל' סגוללה זוגי קדוש
כ"ט ה' וגלווה ואש שמע חםך בקולו
ואתם תחינו לי מלכה בחפיכם

1. מה המתווך לשני הפסוקים ומה המבדיל ביניהם?
2. החוקר בנו יעקב בפרוטו לסתו (בכת"ל) לדבש שרעין היטו
טל פסוקנו דומה ביחס לרעיון שבמזרח חתימות ע"ד פסוקים כ"ד
ב"ג, הסבר - מה הדמיון?

ג' ומשה עלה

ח' קודו: ... יש מפרשין: מעאמנו עלה לאו על פפי הקבה"ז מה יעבדו
לקיים טאמר לו (שם' ג' "א)" בהזאייר את העם מצרים מעברוז את
האלוקים על ההר הזה". והקבה"ז אמר לו: מה חامر לבית יעקב...
אם שמו תשמוז... עזאת חיה עבדחו... .

- 1) מהו הקשי (או הקשיים) בפראן רצוי לישב?
- 2) מהו הפרשן להלן סאמרו "זאת חיה עבדחו"?

ג. ה' ועתה אם שמע חםך בקולו
ושמרחות אם בריתך
והיחסם לי סגוללה מכל העמים כי כל הארץ
1) ראב"ע: ... ומלת "סגוללה" - דבר נכבד ונחמד ולא ימצא לאחר כמנתו.
ונטעם "כ"י לי כל הארץ" דבק עם "מכל העמים", כמו
כ"י לי כל עמי הארץ" וזהו (ויקרא ב' כ"ו) "ואבדיל אחכם
מכל העמים להיות לי". ורבבי מרכיגוס אמר, כי פירוש "כ"י לי כל
הארץ" - אף כי שלוי כל הארץ בפומחו לדעחו (משמעות ל"ב ט')
"כ"י עם קשה עורה הוא", (חהילגס מ"א ה') "רפה נפשי כי
חטאתי לך".

(א) מה הקשי בפראן שאוthon רצוי לישב גם ראב"ע וגם
ר' מורה נזוט?

א"ב (ב) יש חבדל רעיון בחפישת פסוקנו אם נפרש אונחו פראב"ע
או אם נפרש אותו כר' מורה נזוט (= ר' יונה אבן ג' נא)
מהו הבדל?

(ג) לאיזו מטה חփישות יט להביא סעד מדברites י' י"ג-י"ד?
א"ד (ד) במא דומה הקטי לסת' ל"ב ט' לקיי שבסוקנו וואי
נוכל ליטבעו אם לא נקבל את פרושו של ר' מורה נזוט ונפרש
גם את הפסוק ההוא כפי ספרט ראב"ע את פסוקנו כאן?

2) הבחנה מהקללה... וטעמו אם חטמו בקולו צחמרות בריתך ותהי בדבוקות
אהבה ע"די ינחר מכל העמים... ובמה טיג'ה-ישראלית לדבוקות אהבת
אליזו? אמר "כ"י לי כל הארץ", לומר: אם ייחד כל חומריותו אליו
יח' שבחיותו עוזק בעניינים הנוגדים לחומריותו לא יכונן לאחנות
גורפו כי אם לקיים רצון הבובה י"ח אסר צוח לעילו לעסוק בפצעיה
זו... ובזה ראייה לאיש המעלה עתוא איס סגוללה כלומל איש הדבוק
באחבות הסם באמת: מלת "כ"י" ליבור מטפת הקידוס כמו (בר' י"ד)
"ג' יישמע אבדהט כי נסבה אחים" - תמיילה פועלות השמייה ("דאט")
כל-כך מלך "כ"י" ליבור איבירת הסגולה,
ובמה סוטה בעל הכאב והקברח בפרוטו מתפיזט הפסוק ע"ז
דוב המפרשים, (גד מטהני הפרשנים דלאיל). ומה הפריצו מלודם
בר'?
(ט"ס ליב': לש כאן ספיקה בס-בחפית החבז'ית, בס בפיירז
הפליטים).

ויענו כל הטע "יחדיו" ויאמרו כל אחד דבר ה' נעשה. וישב מטה את דברי העם אל ה'. ויאמר ק' אל מטה הנה אנכי בא עלייך בעקב העדן עuden בעבור יسمع העם... ויגדר מטה את דברי העם אל ה'.

רבא"ע: אחר שאמ"ר "זוטב משה מה טעם לוזב מטה אה-דברי-העם אל ה?" דע כי מסוקים ריביט בחרוח שחויר ראיים לחיותם מוקדים, והנה פרטם זכבר תיה בר וכרכ. כמו (בר' ב"ד) "ויזכר ה' אלוהים" זוכב זיאר, (בר' ב"ט) "ויצמח ה' אלוהים" זכבר הגמיחן (בר' ב"ד ב"ג); ויאמר בת מי את? זכבר אמר. זכבר בחוץ (בר' ב"ד ס"ז), ואסאל אורה ואומר... וואחר כל"ו ואסאים הנודע על אףה; וכן (בר' ב"ד ס"ט) "ווחאהר אל העבד:מי האיש הלווה". זכבר אמרה אל העבד, אז (פסוק ס"ד) "זוטבול מעל הנמל" וואין צורך להאריך. והנה זה הרוב מפורט, בדברי-מטה, בapterט.

דע, כי מזרים זה הוועדים מבני קם, ואלה סומכין על אלה, ואנשי הורד אינס אובלין בשער, ובין הי"ו עותים המצריים, ולא נסחנו מזה המונגן, (דק בעבור שחגבער עלייהם מלכות יושבם ושבו לקומו). וחייב הורד גוונגי ראיות כמי משלחתם, כי לא יחנן טידבר ה' עף אוף וחוי, וישראל היה בזרים וחיו בהם אנטים על דעת האמונה הזאת, והיתה נבואה מנה בספק אצלם.

ואין טובה ממליח" (סמות. י"ד ל"א) "ויאמינו בה" ובמשה: עבדו" כי כחוב "ישראל" ישראל "כל ישראל", ואפיקל אס הדזה כחוב. כל ישראל ידבר על הרוב כמשפט הלוון, כמו (שם ט' ו') וידעה כל מקנה מגדיס" ואחר בן כתוב (ט' י"ט) "שליח העז אה מקנרו". (הנה טעם (י"ט ט' ו' הינה אנבי בא אליך בעקב העדן")

חוובה על דברי-מטה, נהגיד לנו כן.

רמב"נ: כי ר' ישב-מטה אה-דברי-העם אל ה'

אטב לפניו אל ההר עם מענה העם, והנה הכל גלוין לפניו ולא טלית מה עבה לך העם הזה? זכונין שכחוב (רב' ה' ב"ה) "ויטמע ה' אה קול דבריכם בדרכם אליו" ובבואר לפניו, אמר ה' ייח' (פסוק ט') "הנה אנבי בא אליו בעקב העדן בעבור העם בדרכיו עמר ובס בר יאמינו לעולם". ואז הגיד לפניו ואמר: "רבותנו של עולם! בפייך מאמנים הם ומקבלים עליהם כל אשר חדרו". וכן: (במדבר י"ג כ"ו) "וישיבו אוחים דבר ויאוים את פריך הארץ", שוטב עליהם עם. הדברים שראו, כי אה"כ אמר "ויספרדו לו זיאר" ואין צורך לדברי-ר' אברם (הראב"ע) בזה,

שפט

בזה צבחל החפה אבן-עדרא, בראותך זוטב-מטה זיגדר מטה אל ה' :

ואני רודה, איך נפלא מאמר נאה חמיד פעמים אין מסחה להם, עד שאין ראי זכור לחייב חבריהם, מצורף: עזה גם פזורה דברינו בלשון-זרמי, כי נשוב לצבוד שנית דבר מה להצעה למה שירצה לומר, כל פcum בהיותם סבה הכרחית. וזה כי בעבור שנסקרו דבר מה אחר זוטב (פסוק ח') במאמר ה' (פס' ט') "הנה אנבי"... שב לומר "זיגדר משה", לפ' זאת ההגדה סבה עצמית ומה שכתוב אחריו (פסוק י') "ונזאסר ה'" אל מעה לך אל העם וקדשות", וזה כלן אמר: ובבעור טגביד מטה אה-דברי-העם אל ה', רצונו מה שנפרא ואמ' (-ואלד) מאננו, לא אמר אז ה' זה. והנה זה מעת בפרשת "זוח-לצרכך ואוחמי". זוח-לצרכך ולסתור העלה אם העלו לו רצוני, כי הגדה סבה להשגה, והבאים כן אין מסמי.

1) מה הקטי (או הקטניות) העומד בפני הפטני?

2) מה ההבדל בין טלחות ביטוב הקטי העיקרי?

3) מה רצתה הראב"ע להוכיח בעזרת הפסוקים מבראשית כ"ד?

4) הראב"ע יראה ואישרות של חבירה לפניו טמן י"ר ל"א. מהי הסתרה וכיצד הוא מישב אומתיזודותה כל טענה נבדקו מן הפסוק הילו?

5) מה רצתה להוכיח ע"ז/סמות ט' ו' ט' י"ט?

6) מהי חולאת פרושו?

7) מהי הראייה מלעוזן הפסוק נאפשר לחייב לרעתו של הרמב"נ?

8) במה עולה פרוש על פרוש הראב"ע?

9) הסבר אה מקומות הפסוקים בקוו בדורי אבן כספי

10) מה הדמיון לפסוקיו ממשות י"ד ח' - ט' זבמה בכ"ז אינו דומה (גם לדעת אבן כספי) "זה מעט בפרשת בטלח").

השאלות המתעוררות אקטו זה מוסומנות אקטו בייחר, יפתחר ב"א לפי הבנתו. שאלות וגם תשובות י"ש לשלווה לנמה ליבובי, קרית מטה, ירושלים.